

OČIMA MISÍÍ

TÉMA:

*Obláti a tváře
spravedlnosti*

Číslo 2022/8

Vychází 3–4x ročně

Registrační číslo MK ČR E 24263

Vydavatel a redakce

Oblátské misijní dílo, z. s.

Staroklokotská 1

390 03 Tábor

IČ: 22855602

Tel.: 603224665

e-mail: omd@oblati.cz

Web: oblati.cz

Redaktoři

Vlastimil Kadlec, OMI

Zuzana Lášková

Günther Ecklbauer, OMI

Petr Dombek, OMI

Hana Koukalová

Autoři fotografií

Archiv OMI

Salome Mecová

Grafika

Studio Baskerville, Tábor

www.baskerville.cz

Tisk

Tiskárna 999, Pelhřimov

www.tisk999.cz

Uzávěrka čísla 9 bude 27. února 2023

Každou chvíli čteme ve zprávách o další ekologické katastrofě, ať už jde o únik ropy do oceánu, nebo hromadný úhyn ryb v našich řekách. Zrovna před pár týdny jsme mohli číst článek o tom, jak levný textil z USA a Evropy končí po „donošení“ svou cestu na skládkách v africké Keni. Vyplatí se tak dívat na původ zboží, které nakupujeme. Za globálním trhem se totiž někdy skrývá také nucená práce dětí, nelidské podmínky v továrnách, nespravedlivá mzda dělníků nebo velká ekologická zátěž. Sociální nespravedlnost a neúcta ke stvoření jsou typickým příznakem převážně konzumně orientované společnosti, kde je nejvyšší hodnotou zisk. Ten však nepočítá s jakoukoliv dlouhodobou udržitelností životního prostředí a životních podmínek lidí. Úsilí o udržitelnost je totiž zvláště ve velkých korporacích stále nepopulárním výdajem. Malým zábleskem naděje na tomto poli je to, že být *eko* je v dnešní době zrovna *in*. Velkým posunem je například to, že se některé společnosti snaží prorazit s výrobky, které přináší vyšší udržitelnost. O udržitelnosti se čím dál víc mluví i ve vztahu k našim orným půdám, ze kterých

vlivem erozí mizí obrovské množství organické hmoty. Udržitelnější konání se ale netýká jen firem, ale každého z nás. Od té doby, kdy mě toto téma začalo osobně více provázet, se snažím vypínat tekoucí vodu při čištění zubů nebo mytí rukou, když ji zrovna nepotřebuju. Když už někam jedu autem, nesnažím se všechny předjet, abych byl na místě co nejdříve, výrazně se tím ušetří benzín, a navíc u toho nejsem ve stresu z rychlé jízdy. Občas se rozhodnu počkat ještě pár dní, než dám věci do pračky, protože se jich tam tak vejde víc najednou. A vysprchovat se dokážu za čtyři minuty. Nepíšu to proto, abych se chlubil, ale aby bylo jasnější, jak všichni právě těmito malými a zdánlivě bezvýznamnými krůčky posouváme náš svět určitým směrem. Proto je toto číslo Očima misí věnováno problematice, kterou souhrnně označujeme zkratkou JPIC (z anglického originálu Justice and peace and integrity of creation), což se dá přeložit jako „zachování míru, spravedlnosti a integrity stvoření“, a to se zvláštním důrazem na náš oblátský svět.

Petr Dombek, OMI

Záplavy v Pákistánu

SPRAVEDLNOST, MÍR A INTEGRITA STVOŘENÍ

*Rozhovor s o. Jean-Hérick Jasminem, OMI,
ředitelem JPIC na úrovni kongregace misionářů oblátů*

Mohl by ses krátce představit?

Jsem Jean-Hérick Jasmin, misionář oblát z Haiti. V roce 2003 jsem byl vysvěcen na kněze a byl jsem poslán na misii do Kolumbie, kde jsem strávil osmnáct let, nejprve devět let jako formátor a poté ve farní službě blízko Bogoty s Afro-Kolumbijci a násilím vysídlenými lidmi. Během této doby jsem si udělal doktorát z „teologie konání“ a aktivně jsem se z pohledu afroamerického řeholního života účastnil jako poradce předsednictva a mluvčí teologických reflexí CLAR (Latinskoamerická konfederace řeholníků). Od roku 2010 jsem se jako překladatel a moderátor účastnil tří oblátských generálních kapitul. V říjnu 2020 mě generální správa naší řeholní kongregace povolala do funkce generálního ředitele služby „Spravedlnosti, míru a integrity stvoření“ (*dále jen JPIC z anglického Justice and peace and integrity of creation*). Od té chvíle jsem ve službě JPIC s interkulturním týmem lidí zastupujících všech pět regionů, ve kterých jsme jako obláti přítomni.

Co si máme představit, když se řekne JPIC, a odkud se tato služba vzala?

Když slyšíme o JPIC, první věc, která by nám měla přijít na mysl, je, že jde o církevní a komunitní službu ve prospěch rozvoje spravedlnosti ve světě, míru a rovnosti mezi národy a péče o veškeré stvoření. JPIC se nachází v samém srdci naší misijní služby. Jejím úkolem je přispívat k proměně toho, co je příčinou útlaku a chudoby, a budovat společnost založenou na vnímání důstojnosti člověka. Dnes, po mnoha letech neustálého komunitního rozlišování a dotýkání se různých

skutečností chudých lidí, obětí nespravedlnosti, válek a násilí, zejména vůči původním obyvatelům a menšinám, obětí obchodování s lidmi, zneužívání a vykořisťování, jsme my obláti velmi silně voláni k tomu, abychom opustili svou komfortní zónu a šli pracovat právě i na toto pole Božího království.

Spravedlnost a mír jsou hodnoty, které církve od samého počátku vnímala jako evangelní hodnoty, které hlásal Kristus a jeho učedníci. Postupem času se různá prohlášení církve týkající se světa práce, vědomí spravedlnosti a míru, rozvoje národů a porušování lidských práv vyvinula v to, co dnes nazýváme „sociální naukou církve“.

Církev se tak všem lidem snaží nabídnout humanismus vycházející z Božího plánu lásky pro lidské dějiny. Jde o humanismus integrální a solidární, který může probudit nový společenský, ekonomický a politický řád, založený na důstojnosti a svobodě každé lidské osoby.

Jaká zkušenost v této oblasti byla pro tebe zatím nejsilnější? Co se tě nejvíc dotklo?

V této oblasti je několik naléhavých potřeb, které k nám silně promlouvají, jako je například situace uprchlíků a migrantů, bezdomovců, dětské populace a péče o ni, devastace životního prostředí. Prostřednictvím úsilí mnoha oblátů tak pracujeme na prosazování podmínek, které mění životy chudých, podporují a udržují integrální ekologii a zajišťují rovnováhu mezi uspokojováním potřeb současnosti a budoucnosti.

Nejsilnější zkušeností, která se mě v této práci v oblasti JPIC na sociální úrovni hluboce dotkla, je situace některých

JPIC se nachází v samém srdci naší misijní služby. Jejím úkolem je přispívat k proměně toho, co je příčinou útlaku a chudoby, a budovat společnost založenou na vnímání důstojnosti člověka.

Three-Part Harmony Farm na pozemku našeho provinčního domu ve Washingtonu, DC

Služba JPIC nám tak pomáhá dívat se pozorně na svět a ve světle hodnot evangelia rozlišovat, co se v naší společnosti děje.

migrantů na Sardinii v Itálii. V roce 2021 jsem měl v Cagliari možnost na vlastní kůži pocítit náročnou situaci uprchlíků, kteří v této části Itálie přebývají. Těm šťastnějším se podaří získat do svého vlastnictví některý z opuštěných objektů v obytných čtvrtích sousedících s městskou částí *Sant'Elia* a s jejím bezprostředním okolím a bránit se pobouření a odsouzení ze strany mnohých lidí, jejichž snahou je někdy rovněž vytvořit pocit celospolečenské nejistoty spojené také s obtížemi na hygienické úrovni.

Ostatní, kteří takové štěstí nemají, musí přečkat noc zabalení do dek na pobřeží Středozemního moře. Tyto nelidské situace se obláti snaží doprovázet. Ale máme i silné zkušenosti s pozitivním zabarvením. Například zkušenost „Three-Part Harmony Farm“ na pozemku našeho provinčního domu ve Washingtonu, DC. Jde o nový projekt založený na spolupráci s místními komunitami, který se snaží o nasycení tamějších chudých, kteří nemají ani jídlo. Komunita provinčního domu využívala tento pozemek jako fotbalové hřiště. Když ale většina členů komunity zestárla, přemýšleli, co s tímto obrovským nevyužitým hřištěm udělat. Tak se zrodila myšlenka zapůjčit pozemek jednomu místnímu ekologickému nadšenci. „Three-Part Harmony Farm“ tak dnes slouží jako zdroj obnovy lidského, sociálního a fyzického zdraví tím, že poskytuje potřebným výživově hodnotné jídlo, buduje místní společenství a šíří sociální spravedlnost.

Válka na Ukrajině nás nutí přemýšlet o spravedlnosti a míru intenzivněji než kdykoli předtím. Jakým dalším výzvám, pokud jde o spravedlnost, mír a zachování stvoření, Evropa podle tebe čelí?

Poslední dva roky poznamenané pandemií Covid-19, více než devět měsíců války na Ukrajině, těžká socioekonomická situace a mnoho dalších současných problémů nám dalo zapomenout na některé problémy spojené s JPIC, jako je např. rostoucí nespravedlnost a násilí ve světě, sociální nerovnosti, chudoba a hlad, vnitřní a vnější ohrožení veřejné bezpečnosti, stejně jako globální oteplování planety a ničení našeho společného domova. Tíživá pandemická situace a krutá válka na Ukrajině však odhaluje naši lidskou křehkost a nutí nás mnohem více přemýšlet o potřebě a uplatnění JPIC z hlediska sociální spravedlnosti, lidských práv a ochrany životního prostředí.

Válka na Ukrajině se neomezuje pouze na tuto zemi, protože má globální dopad na celou Evropu, a tedy i na celý svět. S odpalováním raket a bomb na Ukrajině souvisí i chemické produkty, které kontaminují vše, co jim stojí v cestě, a způsobují ničení vegetace a obilnin. Toxická oblaka fosforu rozptýlená během války v atmosféře tak zintenzivňují problém klimatických změn; a to se může dotknout i celého evropského kontinentu a možná způsobit respirační onemocnění i v okolních populacích. Více než kdy jindy je nyní čas bojovat za mír na Ukrajině a ve světě. Tváří v tvář těmto katastrofám, které nás pomalu zabíjejí, musíme také naslouchat výkřikům přírody. Takže i kvůli válce na Ukrajině jsme si více uvědomili důležitost prevence v rámci péče o životní prostředí a také se rozšířilo kolektivní povědomí o zlu války. Situace chudých a přesídlených rodin na Ukrajině k nám dnes velmi hlasitě promlouvá!

Co konkrétně můžeme jako jednotlivci, farnosti a oblátská rodina udělat, abychom žili podle zásad JPIC v našem

každodenním životě? Napadají tě nějaké příklady, se kterými ses setkal?

Na prvním místě navrhujeme úzkou spolupráci s laiky z oblaté rodiny. Náš pastorační vztah s laiky a laickými sdruženími nás musí nasměrovat novým a lepším směrem. Cílem je pomoci vychovávat zcela v duchu encykliky papeže Františka „Fratelli tutti“ nové lídry. Proto je pro nás oblátý výzvou skutečné začlenění laických spolupracovníků do našeho pastoračního rozlišování, když hledáme řešení problémů spojených s nespravedlností a životním prostředím.

K této problematice existuje také modlitební a sdílejší období, a to každý rok od 4. září do 4. října. To je něco konkrétního na duchovní úrovni.

Stejně tak sedm cílů encykliky „Laudato Si’“ bylo a stále v našich společenstvích zůstává inspirací pro mnoho konkrétních akcí. „Laudato si’“ nás skutečně vyzývá k udržitelnosti v duchu integrální ekologie. Konkrétně ve farnostech a komunitách můžete začít tím, že dáte dohromady místní skupinu zodpovědných lidí, aby hájili práva marginalizovaných a opomíjených. Dále můžete založit skupinu pro péči o životní prostředí farnosti, sbírat plastové odpadky pohozené po ulicích a koutech obce, uspořádat den sázení stromů atd.

Příkladů je na úrovni celé kongregace opravdu mnoho. Dalším konkrétním příkladem je třeba projekt filipínských oblátů s názvem „G.R.A.C.E“, který reaguje na nedostatek potravin způsobený pandemií Covid-19 a následným lockdownem. Jedná se o zkratku anglických slov Garden Ready Always for Consumption of Everyone (v překladu: Zahrada zajišťující stálý přístup k potravinám pro všechny). Cílem je dostupnost potravin pro každou domácnost, a to přímo uprostřed města s přístupem tzv. městského zahradničení s využitím nádob i odpadních materiálů. Více pod tímto odkazem: <http://y2u.be/gxmh0wrAuHl>.

Žijeme ve světě, který se vyznačuje rychlými změnami, pozitivními i negativními. V našich životech existuje spousta úžasných možností, ale provází nás i spousta destruktivních prvků. Služba JPIC nám tak pomáhá dívat se pozorně na svět a ve světle hodnot evangelia rozlišovat, co se v naší společnosti děje. Jako misionáři chudých a poutníci naděje ve společenství se budeme i nadále snažit být svědky a spolu se všemi komunitami a našimi laiky být společníky v misii spočívající v odhodlání dosáhnout v našich životech a posláních cílů integrální ekologie.

Za rozhovor děkuje Petr Dombek, OMI

Téma: Obláti a tváře spravedlnosti

LIDÉ BEZ DOMOVA

Rozhovor s Martinem Sedloněm, OMI

V malém prostoru u mostu Generála Pattona v Plzni vznikla takzvaná Naslouchárna Betlehem. Určena je především pro bezdomovce. „Chceme, aby měli alespoň jedno místo, kde cítí, že jsme rádi, že přišli. Protože všude jinde jsou problém,“ říká misionář oblát, Martin Sedloň, OMI.

Za vznikem naslouchárny stojí mše pro lidi bez domova a jejich přátele v kostele U Ježíška. Malý prostor u mostu Generála Pattona před několika lety získalo od radnice třetího plzeňského městského obvodu společenství K SRDCI, z. s.

Lidé bez domova sem mohou přijít, popovídat si a, jak říká Martin Sedloň, OMI, mohou zažít přijetí. Právě tento kněz, který je členem kongregace Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné, byl spolu s dalšími věřícími u zrodu plzeňské naslouchárny. Inspiroval se v Itálii, kde studoval a některé naslouchárny tam navštívil. Načerpal tam zkušenosti, které dnes využívá v Plzni.

Čím má být pro lidi bez domova plzeňská naslouchárna?

Chceme, aby lidé bez domova zakusili, že jsou důležití, že jejich život je důležitý a že se o ně někdo zajímá a chce je vyslechnout. Aby měli alespoň jedno místo, kde cítí, že jsme rádi, že přišli, protože všude jinde jsou problém. S prací pro lidi bez domova jsme začali v kostele U Ježíška, kde pořádáme již mnoho let jednou za měsíc mše s polévkou a sdílením. Když někam vezmete lidi z ulice, ostatní se jich bojí, říkají třeba, že dostanou nějakou infekci, ale U Ježíška nám otevřeli dveře. Může tam přijít, kdo chce. Jsme rádi, že chodí i veřejnost, tedy lidé, kterým je pomoc druhým blízká, a přidají tedy i ruku k dílu, když je potřeba. Pomáhají ale i finančně.

Co je cílem spolku K SRDCI?

Jedním z hlavních cílů je zprostředkovat porozumění mezi většinou společností a sociálně vyloučenými. Protože když se s nimi osobně setkávám, poznávám jejich příběhy, jeví se mi jinak než lidem zvenčí. Usmívají se na mě, umí být přátelští. Jsou to často opravdu fajn lidi. Chceme zkrátka pomáhat odstraňovat předsudky.

Říkáte, že lidé bez domova jsou všude problém. Mohou k tomu přispívat i politici? Protože někdy mi připadá, že vedení snahou získat co nejvíce hlasů, nemluví o bezdomovcích zrovna přátelsky.

To může být pravda. Ale musíme také uznat to, že někdo může mít opravdu špatnou zkušenost, protože lidé bez domova jsou často vnitřně zranění, proto jsou někdy i agresivní. Ale čím častěji je potkáváme na našich akcích, kde zakoušejí přijetí, agresivita mizí. A to i přesto, že U Ježíška je pravidelně kolem padesátky lidí. Myslím, že k tomu hodně přispívá naše kolegyně a šéfka společenství K SRDCI Lucie Vavrušková, která pracuje jako kaplanka ve Fakultní nemocnici v Plzni, a jak my říkáme, má dar duchovního mateřství.

Víra je něco, co přináší nejen poznání Boha, ale především poznání tajemství a důležitosti vlastního života. To, že se lidé bez domova chovají agresivně nebo zjednodušeně řečeno kašlou na okolí, je většinou známkou toho, že mají velmi nízké sebevědomí. Když člověk zažije přijetí, sebevědomí mu naroste.

Chováte se jako misionáři, kteří šíří víru?

Ano. Ale náš důraz není na mluvení o víře v Boha, ale o předávání víry v to, že život každého člověka je Božím tajemstvím, že každý lidský život souvisí přímo s Bohem. Že každý člověk je pro Boha důležitý.

A vaši zkušenost, kterou s vírou máte, chcete předávat i lidem bez domova?

Ano. Jsme přesvědčeni, že je pro člověka nejdůležitější objevit, že jeho život je pro Boha důležitý. Že hlavní naplnění lidského života je v jeho transcendentním určení. Tedy na věčnosti, v nebi. Ať to může pro někoho znít jakkoli neuvěřitelně a nemoderně.

Proč pomáháte právě bezdomovcům? Protože vaše přijetí nejvíce potřebují? Vy jste přece dříve pracoval i s Romy. Ti byli asi v podobné situaci jako lidé bez domova, nebo ne?

Myslím, že se snažím pomáhat všem, kdo mi takzvaně přijdou Božím řízením do cesty. Mám zkušenost i s prací s Romy, protože mě to vždycky táhlo k těm, kteří to nemají v životě vůbec lehké. Ale musím říci, že lidé, kteří žijí na ulici, jsou na tom daleko hůře než Romové. Protože na rozdíl od Romů vlastně nikoho z rodiny nemají. Nemají často vůbec nikoho.

Jak byste popsal lidi bez domova?

Já nevím, jestli je to odborně správně, ale jako je někdo tělesně, psychicky, psychiatricky či mentálně postižený, může být i sociálně postižený. Drtivá většina z nich si nese nějaké následky ze své rodiny. Dalším faktorem je alkohol, který člověka také psychicky nebo i sociálně rozloží, mladí mezi bezdomovci většinou mají problém s drogami. Mezi bezdomovci najdete velmi často lidi, řekl bych, že jsou to až dvě třetiny, kteří jsou mentálně dvanácti či třináctiletí. Jsou jako děti a není tedy jednoduché zajistit, aby se o sebe sami starali. My se jich třeba zeptáme, proč nejdou na ubytovnu, že jim pomůžeme, a oni odpovídají, že tam nechtějí, že se tam akorát hádají. Důvodem je to, že jsou vnitřně zranění, kvůli tomu nejsou schopni s někým být. Pro tyto lidi by bylo řešením chráněné bydlení, kde by byli nějakým člověkem doprovázeni.

Někdo řekne, že nechtějí pracovat. Co byste jim odpověděli? Že někteří toho nejsou schopni?

Přesně tak. Zamysleme se nad tím, jak nás rodiče museli vypiplat, abychom měli pevnou vůli. Někdo dostával korunu za vynesení koše. Díky tomu jsme si vybudovali určité návyky. Ale pro člověka, který tuto školu za sebou nemá, nemá zpevněnou vůli, neumí sám sebe motivovat, je život těžký.

Může je k tomu dovést víra? Jakou v tomto procesu hraje roli?

Ano, víra je totiž něco, co přináší nejen poznání Boha, ale především poznání tajemství a důležitosti vlastního života.

To, že se lidé bez domova chovají agresivně nebo zjednodušeně řečeno kašlou na okolí, je většinou známkou toho, že mají velmi nízké sebevědomí. To je naše zkušenost. Stejně jako to, že když člověk zažije přijetí, sebevědomí mu trochu naroste a potom je schopný jít a hledat si práci. A protože i ostatní lidé, když si hledají práci a pětkrát je někde odmítanou, prožívají těžké chvíle, dvojnásob těžké je to pro tyto zraněné lidi z ulice.

Máte zkušenost s tím, že když se bezdomovcům věnujete, zaměstnání si najdou?

Ze zkušenosti víme, že tito lidé se hodně mění a někteří nám po čase hlásí, že už chodí do práce. Jestli jim pomohla zkušenost s námi, nevím, ale zdá se, že částečně ano.

Nepomohly by veřejně prospěšné práce?

Ano, práce dodává sebedůvěru, pokud není nad síly člověka. Proto mnozí potřebují doprovázet a to s velkou trpělivostí. Vždycky po bohoslužbě, kterou míváme jednou za měsíc v kostele U Ježíška, zveme naše přátele bez domova ke sbírání odpadků a k občerstvení. Uklízíme v okolí kostela a Radbuzy. Často jsme jejich ochotou, nasazením a nadšením opravdu překvapeni.

Jste příznivcem názoru, že kdyby Romům stát někdy na začátku devadesátých let zajistil, jak vy říkáte, státem dotovaná nebo veřejně prospěšná pracovní místa, byli by na tom Romové lépe?

Ano, právo na práci je hrozně důležité.

Myslíte právo na práci pro určité skupiny? Protože právo na práci pro všechny asi není realizovatelné.

Já nevím, jestli je to realizovatelné, ale spíš si myslím, že ano. Tedy přesně řečeno přeji si, aby toho společnost schopná byla, jinak nepřezijí. Mohu zprostředkovat zkušenost kolegy z Tábora, kde na úklid města přicházelo pravidelně deset patnáct bezdomovců. On sám financoval jejich odměnu. Dnes už jich desítky má pravidelnou smlouvu s městem a přicházejí další. Nejsme v Plzni ale jen pro bezdomovce, nýbrž i pro ty, kterým je doma smutno a potřebují společnost a chtějí také projevit zájem o druhé. Aktivně se zapojili třeba dva lidé, kteří byli onkologicky nemocní, a našli u nás společenství a chodí k nám pravidelně dál a pomáhají.

Převzato a upraveno: https://www.idnes.cz/plzen/zpravy/knez-martin-sedlon-bezdomovec-kostel-u-jeziska-plzen-rozhovor.A181227_447396_plzen-zpravy_vb

ZÁPLAVY PÁKISTÁN 2022

*Pákistán potřebuje masivní finanční pomoc.
Nejde zde o velkorysost, ale o spravedlnost.*

V Pákistánu spadlo během července a srpna téměř 400 milimetrů srážek, což je 190 procent třicetiletého ročního průměru. V Sindhu na jihu země šlo o nárůst oproti průměru o 466 procent. Přívalové deště připravily o život přes 1300 lidí a voda smetla na milion domů, silnice, železniční koleje, mosty, úrodu i dobytek. A to v době, kdy byly bavlna, obilí, rýže i zelenina připraveny ke sklizni. Lijáky způsobily rozvodnění řeky Indus, která protéká Pákistánem od severu k jihu a vlévá se do Arabského moře. Velká tak voda zasáhla třetinu území.

Letos na jaře Pákistán sužovaly rekordně vysoké teploty a sucha, která se v zemi podle vědců mohou kvůli globálnímu oteplování objevovat až s třicetinasobně vyšší pravděpodobností než dřív. Shodují se také, že v jižní Asii i jinde globální oteplování zvyšuje pravděpodobnost silných dešťů. Pokud prší v oblasti, která se navíc potýká se suchem, deště mohou být obzvláště ničivé, a to kvůli prudkým výkyvům mezi příliš malým a příliš velkým množstvím vody v půdě.

Generální tajemník OSN António Guterres na závěr zářijové návštěvy Pákistánu nazval tyto záplavy „klimatickým masakrem nevidaných rozměrů“, země podle něj potřebuje masivní finanční pomoc, aby následky katastrofy zvládla. „Viděl jsem humanitární katastrofy po celém světě, ale nemám slova, kterými by se dalo popsat to, co jsem viděl dnes,“ řekl šéf OSN na tiskové konferenci.

Ministryně pro klima Sherry Rehmanová podle BBC v září řekla, že „je teď všechno jako jeden velký oceán. Není tu kousek suché půdy k tomu, abychom mohli začít odčerpávat vodu (ze zatopených oblastí),“ uvedla s tím, že jde o „križi nepředstavitelných rozměrů“. „Doslova jedna třetina Pákistánu je teď pod vodou, což překonalo veškeré hranice, veškeré normy, které jsme viděli v minulosti,“ dodala.

Podle vládních údajů povodně poznamenaly životy 33 milionů lidí a materiální škody se odhadují na 30 miliard dolarů (733 miliard korun). Guterres stejně jako pákistánská vláda záplavy považuje za důsledek klimatické změny.

Generální tajemník OSN dorazil do postižené provincie Sindh a přelétával nad další provincií, značně postiženým Balúčistánem. „Při popisu takové tragédie nelze nebýt hlu-

boce dojatý. Pákistán potřebuje masivní finanční pomoc. Nejde zde o velkorysost, ale o spravedlnost,“ řekl Guterres.

Podle ministra financí Ahsana Ikbála se Pákistán stal obětí klimatické změny způsobené rozvinutými státy. „Naše uhlíková stopa je nejnižší na světě. Za tohle nese odpovědnost mezinárodní společenství. Měli by nám pomoci vylepšit naši infrastrukturu tak, aby byla klimaticky odolnější.“

Svět by si měl podle Guterrese uvědomit, jaký dopad mají klimatické změny na chudé země. „Lidstvo bojuje proti přírodě a příroda se brání. Brání se v Sindhu, ale není to Sindh, kde se vypouští skleníkové plyny, které klimatickou změnu tak dramaticky urychlují,“ řekl generální tajemník. Citoval odborníky, podle nichž se Pákistán podílí na produkci škodlivých plynů pouze jedním procentem. A dodal: „Přestaňme už být náměsíčními vůči destrukci naší planety klimatickou změnou. Dnes je to Pákistán, zítra to může být vaše země, ať už žijete kdekoli. Toto je globální krize... a vyžaduje globální odpověď.“

V pákistánské metropoli Islámábádu přistávají letadla s potraviny, léky a stany, mimo jiné ze Spojených arabských emirátů a z Uzbekistánu, humanitární podporu poskytly také Čína, Saúdská Arábie, Katar či Turecko. Spojené státy oznámily, že poskytnou pro lidi zasažené neštěstím pomoc ve výši 30 milionů dolarů.

Desetitisíce pákistánských rodin se musely evakuovat ze svých domovů k příbuzným, do státních uprchlických táborů nebo prostě ven z rozpadlých domů a zničených měst a vesnic a zůstávají čekat na pomoc pod stany nebo provizorními přístřešky z plachet a klacků. Všude jsou potřeba zásoby jídla a zdravotnických potřeb. Došlo také k rozšíření nemocí z kontaminované vody, jako průjemová onemocnění, kožní infekce a další. Vláda se proto snaží do postižených oblastí vysílat zdravotní týmy a zásoby léků, společně se zajištěním pitné vody pro přeživší. Ruku k dílu přikládají humanitární organizace a dobrovolníci.

Umožněme nový start po katastrofě v Pákistánu

Ničivé záplavy zanechaly v Pákistánu zkázu. Vláda země oficiálně požádala mezinárodní společenství o pomoc. Posti-

ženy jsou miliony domácností. Vodní masy těžce zasáhly dobytěk v zemědělských oblastech a pole zemědělců.

Tým oblátů s pomocí místních lidí provedl v oblastech, kde slouží, rychlé vyhodnocení potřeb a naplánoval pomoc celkem v šesti oblastech postižených povodněmi. Nejprve bude 2000 rodinám poskytnuto jídlo, hygienické potřeby a oblečení. Náklady na rodinu se pohybují kolem 1500 korun. Toto opatření je prvním krokem ke zmírnění nejnaléhavější potřeby. Výsledkem je, že obláti plánují postavit jednoduché domy pro 100 těžce postižených rodin a pomoci 300 drobným farmářům a živnostníkům znovu vybudovat jejich podniky.

Vzhledem k rozsahu povodňové katastrofy je naléhavě zapotřebí mezinárodní (naší) pomoci. V Pákistánu v součas-

nosti působí 34 oblátů. Starají se o deset katolických farností, provozují tři studijní a vzdělávací centra a několik škol. Obláti jsou zastoupeni ve všech provinciích Pákistánu a starají se o 21 000 katolických rodin.

Pomozme oblátům v Pákistánu stát v této obtížné situaci při lidech. Místní spolubratři sdílejí situaci postižených a vědí, co je potřeba. Pomáhají potřebným bez diskriminace na základě náboženství, jazyka nebo barvy pleti. Jen díky vaší štědrosti je možné, aby malá skupina misionářů poskytla nejchudším lidem postiženým povodňovou katastrofou pomoc, kterou naléhavě potřebují, a dala tak znamení celosvětové solidarity.

Se srdečnými díky o. Günther Ecklbauer, OMI

Pomoc můžete zasílat na účet

Oblátského misijního díla

244 816 241/0300,

VS 410 (povodně Pákistán)

Film

OKRUŽNÍ LIST

V roce 2015 vydal papež František svou velkou sociální encykliku *Laudato Si'*. Jak dosvědčuje mnoho komentátorů, tato encyklika měla a stále má široký globální dopad na církve i celý svět. Přesto se během uplynulých sedmi let ekologická krize našeho společného domova dramaticky zhoršila. Je zřejmé, že velký poklad moudrosti encykliky *Laudato Si'* musí být i dál mnohem více popularizován a účinněji uváděn do praxe.

Právě proto před několika lety vatikánské Dikasterium pro podporu integrálního lidského rozvoje s radostí souhlasilo se spoluprací s filmařem Nicolasem Brownem a jeho týmem z „Off The Fence Productions“ na vytvoření dokumentárního filmu zprostředkovávajícího poselství *Laudato Si'*.

Myšlenka „**dopisu**“ je tak důležitá, že se posléze stala i samotným názvem filmu (angl. Letter, do češtiny překládáno jako „Okružní list“). *Laudato Si'* je v první řadě encyklika, což znamená okružní **dopis**, který papež píše církvi a všem lidem. Dále dikasterium poslalo protagonistům filmu také **dopis**, ve kterém je pozvalo, aby se setkali se Svatým otcem a diskutovali s ním o problematice *Laudato Si'*. Film „The Letter“ tedy zdůrazňuje klíčový koncept dialogu. Dialog je ústředním bodem vize Svatého otce o smíru lidstva se Stvořitelem, s celým stvořením a mezi lidmi navzájem.

Aby byl tento dialog autentický, měly by být slyšet všechny hlasy. Ale hlasy z periferií jsou na globálních summitech a při rozhodování o životním prostředí často ignorovány, obvykle i zde dominují silné korporátní zájmy. Hlasy mládeže, chudých, domorodých národů a dokonce i divoké přírody z periferií tak obvykle utichají a nejsou slyšet. Proto byli pozváni právě takoví hosté, kteří mohou za tyto opomíjené hlasy mluvit: nejprve v rozhovoru s papežem Františkem v Římě a poté se o své příběhy sdílí prostřednictvím tohoto filmu.

Film a osobní příběhy jeho protagonistů velmi silně ukazují, že ekologická krize (v tom nejširším slova smyslu) už je dávno tady a dál postupuje. Skončila doba spekulací, skept-

ticismu a popírání, nezodpovědného populismu. Apokalyptické záplavy, velká sucha, katastrofální vlny veder a ničivé cyklony a hurikány se v posledních letech staly novým „normálním“ stavem; dnes probíhají dál; zítra budou horší. Z narušení klimatu a zhoršování životního prostředí plynou ztráty na životech a živobytí, nucené vysídlování a násilné konflikty.

Nejde samozřejmě o výzvy, které by mohl vyřešit každý sám. Jak film navrhuje, potřebujeme dialog, který by zahrnoval všechny zúčastněné strany. Svět potřebuje inkluzivní setkání mezi lidmi z různých zákoutí našeho společného domova, abychom se jeden od druhého učili a pro tyto naléhavé výzvy vyvíjeli také skutečná řešení.

Papež František ve svém dopise *Laudato Si'* říká: „Obrácím se ke všem s touhou navázat dialog týkající se našeho společného domova.“ (LS 3) Film „Okružní list“ k takovému setkání a dialogu poskytuje cestu. Tento krásný film – srdcevrvoucí a zároveň nadějný příběh – je jasným voláním adresovaným lidem na celém světě: Probudte se! Berte to vážně! Setkávejte se! Mluvte spolu! Konejte teď!

Celý film je s různojazyčnými titulky k zhlédnutí na YouTube pod tímto odkazem:

<https://www.youtube.com/watch?v=Rps9bs85BII>

Převzato a přeloženo podle:

<https://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2022/10/04/0735/01512.html>

SVATÝ EVŽEN A SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOST

Zakladatel misionářů oblátů sv. Evžen de Mazenod byl ve své době nejen výrazným hlasatelem evangelia, a to zejména mezi chudými, ale také prorockým hlasem, který kolem sebe viděl a odsuzoval sociální nespravedlnost. V 18. a na začátku 19. století bylo zcela běžné, že chudý neměl stejný hlas (pokud vůbec nějaký měl) jako člověk z vyšší společenské třídy. Tehdejší francouzská společnost tak jen chudé ještě víc utvrzovala v jejich opuštěnosti ze strany struktur světa. A církev na tom nebyla o mnoho lépe. Kněží patřili k vyšší třídě a zakládali si často na svém vzdělání a na svých stycích se šlechtou. Šlechta a kněží ostatně neplatili daně. Tato nespokojenost spodních tříd vyvolala tzv. Velkou francouzskou revoluci.

Právě z této doby se nám zachovaly poznámky sv. Evžena k jeho postním katechezím v březnu 1813. Pronášel je v provenšálsčině, v jazyce obyčejných lidí, nikoliv vyšší třídy. Zde je úryvek z jedné z těchto katechezí, kterou přednesl v kostele sv. Magdalény v Aix-en-Provence.

„Řemeslníci, čím jste v očích světa? Třídou lidí nucených trávit svůj život namáhavým konáním těžké práce, která vás činí závislými na všech vašich zaměstnavatelích a podřizuje vás jejich svévoli. Sluhové, čím jste v očích světa? Třídou otroků těch, kteří vás platí. Vystavení opovržení, nespravedlnosti a často i špatnému zacházení ze strany náročných a občas i hrubých pánů, kteří si myslí, že si za ten mizerný plat, který vám dávají, koupili i právo nespravedlivě s vámi zacházet!

A vy rolníci a zemědělci, čím jste v očích světa? Přestože je vaše práce tolik užitečná, vaše cena je určována jen podle síly vašich paží. A když se snad přeče jen bere v potaz váš pot, je to jen proto, že zúrodňuje a zavláží půdu.

Co bude s vámi, chudými, nuznými, kteří jste lidskou nespravedlností či tvrdostí osudu nuceni obstarávat si ubohé živobytí, postupně žebrať o chléb, který potřebujete k zajištění svého života? Svět se na vás dívá jako na odpad společnosti, nesnesitelný na pohled. A tak ho od vás odvrací, aby se nemusel ne-

chat pohnout soucitem nad vaším stavem, kterému nechce ulehčit. To je to, co si o vás myslí svět. To je to, čím jste v jeho očích! A přesto je to pán, kterého jste si zvolili. A jemu jste se až dosud zaprodávali. Co od něj tedy můžete čekat? Urážky a opovržení, to je jeho odměna. Nic jiného od něj nikdy nezákáte...

Pojďte a naučte se teď od nás, čím jste v očích víry. Chudí Ježíše Krista, sklíčení, nešťastní, trpící, nemocní, vy všichni ušlapaní bídou, mí bratři, mí milí bratři, mí bratři, kteří si zasloužíte úctu, poslouvejte mě. Jste Božími syny, jste bratry Ježíše Krista, dědici jeho věčného království, jste vyvoleným národem jeho dědictví; jste, jak říká sv. Petr, národ svatý, jste králi, jste kněžímí, jste, v jistém slova smyslu, bohy... Pozdvihněte tedy svého ducha; ať se vaše pokořené duše znovu probudí, přestaňte se plazit po zemi... Vzpřimte se k nebi, kde má být váš stálý domov... Ať konečně vaše oči vidí i za záry, do kterých jste oblečeni. Uvnitř vás je nesmrtelná duše, stvořená k Božímu obrazu, duše, která je určena k tomu, aby jednoho dne Boha také vlastnila; duše vydobytá za cenu krve Ježíše Krista, vzácnější před Bohem než všechna bohatství světa, všechna království světa; duše, na niž Bůh žárlí víc než na vládu nad celým světem. Křesťané! Spolu se sv. Lvem Velikým vám říkám: Uznejte svou důstojnost: vy přidružení k Boží přirozenosti.“

Lidé z Aix čekali na to, až se šlechtic de Mazenod ukáže v akci před vybraným publikem s nějakým jazykově vyšperkovaným kázáním. On si nicméně vybral jako své první veřejné vystoupení v postní době roku 1813 kázání v šest hodin ráno, kdy jsou urození lidé ještě v posteli a chudí ještě nejsou v práci. Kázal v hodinu, kdy ho chudí mohli poslouchat, a v jazyce, kterému rozuměli.

Tyto chudé, světem i církví opovrhované, hledá následně mezi mladými, které bychom dnes označili jako „ztracené případy“, a pak i ve službě vězňům. Těm je tehdy naprosto běžně upírána eucharistie, i když svých činů litovali. Pro sv. Evžena jde podle jeho slov o „hrozný předsudek, barbarské zneužívání a krutou nespravedlnost“. Jedné ženě, odsouzené k smrti, podal eucharistii a následně prohlásil, že byla „lépe připravena než někteří kněží, kteří přistupují k oltáři.“

Sv. Evžen opakovaně odsuzoval nespravedlivé postoje k chudým a povzbuzoval je, aby uznali svou důstojnost, aby se viděli tak, jak je vidí Bůh. Po celý život se ve svých dopisech často zmiňoval o jejich stavu a dalších společenských otázkách. Jako zakladatel misijní kongregace poučoval své syny v zahraničních misích, aby učili lidi řemeslům, zemědělství a mechanizaci. Kládl jim na srdce, aby v každé misii otevřeli školy, aby se starali o veřejné zdraví a podporovali občanský mír.

Petr Dombek, OMI

HLAVNĚ SI NA NIC NEHRÁT

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma. Někdo se ho zeptal: „Pane, je málo těch, kdo budou spaseni?“ Řekl jim na to: „Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi! Říkám vám: Mnoho se jich bude snažit vejít, ale nebudou moci. Jakmile se pán domu zvedne a zavře dveře, a vy zůstanete venku a začnete tlouci na dveře a volat: ‚Pane, otevři nám!‘, odpoví vám: ‚Neznám vás, odkud jste.‘ Tu začnete říkat: ‚Vždyť jsme s tebou jedli a pili a učil jsi nás na ulicích!‘ Ale on vám odpoví: ‚Nevim, odkud jste. Pryč ode mě, všichni jste páchali nepravostí!‘ Tam bude pláč a skřípění zubů, až uvidíte, jak Abrahám, Izák, Jakub a všichni proroci jsou v Božím království, ale vy budete vyhnáni ven. A přijdou od východu a od západu, od severu a od jihu a zaujmou místo u stolu v Božím království. Ano, jsou poslední, kteří budou prvními, a jsou první, kteří budou posledními.“ Lk 13, 22-23

Úzkými dveřmi projdou úzcí lidé, to dává smysl. To, co by nám mohlo zabránit těmito dveřmi projít, jsou naše bicepsy. Budeme se pokoušet projít, co to půjde, ale potom, když se nám projít nepodaří, řekneme: „Pane, vždyť jsem se modlil růženec třikrát denně. A každou postní dobu nejedl maso. A každou neděli šel na pouť.“ To je všechno sice hezké, ale dělal jsem to skutečně pro Pána? Nedělal jsem to spíš, abych si vypracoval duchovní svaly a cítil se dobře a silně? Jestli mě Pán nepozná, tak jsem to s Ním asi nedělal.

V únoru jsem strávil dvanáct dní na praktiku v domě, kde jsou lidé závislí na drogách, snažící se něco se svou závislostí udělat. A bylo vždycky moc hezké vidět při mši svaté, jakým způsobem se ti chlapi modlí. Jednoduše a upřímně. Žádné přímluvy typu: „Dej, ať vlaha spadne na tuto zem, aby v našem kraji nevládl hlad,“ ne, oni prostě řeknou: „Ať už konečně prší!“ A v tom si myslím, že poslední budou předcházet první. Svou upřímností. Proto není až tak důležité, kolik toho pro Pána dělám, ale jestli to vůbec dělám pro Něho a s Ním. Upřímnost může potom být špendlíkem, co propíchne naše bicepsy a pomůže nám projít úzkými dveřmi. Upřímnost ke světu, ale i k sobě. Hlavně si na nic nehrát.

Tomáš Kánský

Evangelium live

*je projekt, v němž různí dotazovaní mluví o tom, jak se jich konkrétně v životě evangelium dotklo. Tedy evangelium naživo. Tento příběh a další zastavení s evangeliem ve všedním životě najdete na webu oblati.cz jako součást **Misijní orace**, která je společnou modlitbou oblátské rodiny.*

Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné (OMI)

Jsme misijním řeholním společenstvím kněží a bratří s velkým důrazem na komunitní rozměr života. Naší cestou je stávat se blízkými lidem, především těm, kteří se ocitli na různých periferiích církve i společnosti, a rozmanitými způsoby jim hlásat radostnou zvěst o Boží lásce. Tuto svou misii (poslání) usku-

tečňujeme v mezinárodních apoštolských komunitách, v úzké spolupráci s laiky, kteří jsou našimi partnery v evangelizaci, v blízkosti k chudým a opuštěným a jako misii respektující rozdílnost kultur a obdarování každého člověka a vyznačující se důvěrou ve spolupráci mladých a v jejich přínos církvi.

Kontakty

Oblátské misijní dílo

Staroklokotská 1
CZ-390 03 Tábor
tel. 00420 603 224 665
omd@oblaticz

Dárcovský účet pro naše misijní projekty

Číslo účtu: 244 816 241/0300
Pákistán (VS 410)
Zimbabwe (VS 560)
Ukrajina (VS 690)
Členství v OMD (VS 100)

Komunita OMI Plasy

Žebnická 559
CZ-331 01 Plasy
P. Vlastimil Kadlec, OMI
tel. 00420 733 755 901
vlastimil@oblaticz

Komunita OMI Tábor-Klokoty

Staroklokotská 43
CZ-390 03 Tábor
P. Jiří Můčka, OMI
tel. 00420 731 402 862
jiri@oblaticz

www.oblaticz | media.oblaticz | povolani.oblaticz | Facebook

Příspěvky na náš život a misii v ČR

Číslo účtu: 239 472 296/0300
Název účtu: Středoevropská provincie OMI